

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 891/2017
13.09. 2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић Дичић и Маје Ковачевић Томић, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела незаконит риболов из члана 277. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв.Зорана Марића, поднетом против правноснажних пресуде Основног суда у Сомбору ЗК 769/15 од 19.01.2017. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 66/17 од 25.04.2017. године, у седници већа одржаној дана 13.09.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Марића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ЗК 769/15 од 19.01.2017. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 66/17 од 25.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору ЗК 769/15 од 19.01.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела незаконит риболов из члана 277. став 2. Кривичног законика, за које му је изречена новчана казна у износу од 100.000,00 динара који је обавезан да плати у року од шест месеци по правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року биће замењена казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Истом пресудом на основу члана 277. став 4. у вези члана 87. КЗ према окривљеном је изречена и мера безбедности тако што је од окривљеног одузет штап за пецање ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а о висини истих биће донето посебно решење.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 66/17 од 25.04.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Марића, а пресуда Основног суда у Сомбору ЗК 769/15 од 19.01.2017. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Зоран Марић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и према окривљеном одбије оптужбу.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адв. Зоран Марић, у захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, то јест да кривично дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, будући да је то дело Законом о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда чланом 22. став 1. тачка 14) прописано као прекршај, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Наиме, стоје наводи у захтеву да је грабуљање као начин лова рибе прописан као прекршај из члана 22. став 1. тачка 14. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда. Међутим, имајући у виду да наведени закон не прописује лов рибе на начин штетан за размножавање, а у конкретном случају из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљеном стављено на терет да је ловио рибу на начин штетан за размножавање рибе – такозвано грабуљање, што представља законско обележје кривичног дела незаконит риболов из члана 277. став 2. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим, то супротно наводима захтева браниоца окривљеног окривљени АА, није могао бити оглашен кривим за прекршај, већ за кривично дело.

Стога се неосновано захтевом за заштиту законитости указује да се у конкретном случају ради о прекршају, те да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Такође, неосновани су и наводи захтева којима се указује на учињену повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Наиме, указујући на ову повреду одредаба ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су у конкретном случају повређене одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног јавног тужиоца, јер по ставу браниоца не ради се о кривичном делу, па самим тим ни јавни тужилац није овлашћен за вођење тог поступка.

Међутим, по оцени овог суда, јавни тужилац је у конкретном случају био овлашћени тужилац за предузимање кривичног гоњења против окривљеног.

Наиме, из чињеничног описа изреке првостепене пресуде произилазе сва законска обележја кривичног дела незаконит риболов из члана 277. став 2. КЗ, које је окривљеном стављено на терет и због ког је оглашен кривим, а за ово кривично дело овлашћење за кривично гоњење припада јавном тужиоцу, који је дакле био овлашћени тужилац у конкретном случају, то наводи истакнути у захтеву да се у конкретном случају ради о прекршају, и да су повређене одредбе кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, у ствари представљају сопствену процену подносиоца захтева, те је по налажењу Врховног касационог суда захтев и у овом делу оцењен неоснованим.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Марића, да се у конкретном случају ради о покушају кривичног дела из чега произилази да се захтевом указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног је већ истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и у образложењу упутио на разлоге првостепеног суда (страна 6 образложења првостепене пресуде), који је Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правоснажним пресудама нису учињене повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) и члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП на које се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.